

[Kirkegaard]

Men allerværst: Grønne skatter vil belaste virksomhedernes konkurrenceevne og det i en situation, hvor de har det hårdt i forvejen. Jeg ved godt, at man vil kunne finde eksempler på, at grønne skatter har gavnet konkurrencesituationen for enkelte virksomheder, men generelt vil det være en belastning, hvis der ikke sker kompensation. Løsningen er selvfølgelig aftaler på EF-niveau.

Vi er i Det Konservative Folkeparti parat til at diskutere grønne skatter i forbindelse med skattereformen, men, som det er fremgået, bestemt ikke uden betingelser.

Med hensyn til de fremsatte dagsordensforslag kan jeg sige, at vi har til hensigt at stemme imod regeringspartierne forslag. Vi anser det for et farligt instrument i en socialdemokratisk regerings hænder. Provenuet kan anvendes til at nedsætte personskatter, men desværre også til andre formål, som det også fremgik af miljøministerens tale, og den konkurrenceevnegaranti, om man vil, der er nævnt i den sidste pind, er ikke mere værd end et halmstrå for en skibbruden på Atlanterhavet.

Derimod har vi mere sympati for SF's dagsorden. Vi mener, at det første afsnit er lidt for bastant udformet, men de to sidste afsnit synes vi egentlig er udtryk for særdeles god fornuft; i øvrigt tager disse afsnit også hensyn til nogle af de forbehold, jeg havde, og som jeg fremførte for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det var hr. Kirkegaards betragtninger om, hvordan sådanne ændringer skal gennemføres, jeg gerne lige ville kommentere.

Jeg mener, at illusionen om øksebugget stiller sig i vejen for den pædagogik, der er nødvendig, når vi skal håndtere alle de vanskelige spørgsmål, der reelt er tale om. Det at udvikle et skattesystem, som er mere økologisk rigtigt, og som virker aktivt på den måde, vi har brug for det, er noget, der kræver en – lad os kalde det en palaverproces. Og det er den, vi mener må i gang. Det er område for område nødvendigt at få vurderet forholdet mellem de ressourcer, vi bruger, og det udbytte, vi får, hvis vi skal undgå gentagelser af sager i stil med vandmiljøplanen osv., hvor forholdet mellem, hvad vi putter ind af ressourcer, og hvad vi får ud af miljøforbedring, ikke er hensigtsmæssigt.

Det er det, EVA skal hjælpe os til, og vi kommer til at hjælpe hinanden i bredt fællesskab – politisk, administrativt, videnskabeligt osv. – med at bruge Danmark som eksperimentarium for at få disse virkemidler til at fungere bedre her end i noget andet land. Det er den opgave, der står foran os. Det er derfor, øksebug-illusionen er pædagogisk blokerende, og det er derfor, vi mener, at det er en proces, der skal startes.

Det forklarer også vores holdning til de dagsordener, der er foreslået.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

SF er enig med De Konservative i, at det skaber en usikkerhed at vente. Det er klart, at det ikke er hensigtsmæssigt, at regeringen siger, at der kommer en skattereform »engang«, og at der så skal gå mange måneder, inden den kommer. Så vi opfordrer bestemt også regeringen til at komme med et udspil snarest muligt.

Men jeg forstår ikke, hvorfor De Konservative har noget imod, at vi diskuterer den økologiske del af en sådan skattereform. Vi har jo en flertalsregering, og derfor er det ret vigtigt, hvad det er for et udspil, der kommer fra regeringen også på dette område.

For SF at se er det vigtigt, at miljøhensynene er dybt integreret i forslaget til skattereform, allerede når det kommer som udspil fra regeringen. Vi vil gøre vort for at presse mest muligt ind undervejs i forhandlingerne, men det letter det jo, hvis regeringen på forhånd har erkendt nogle af tingene, på forhånd har stoppet de økologiske skatter ind. Så det er hensigten med debatten i dag.

Jeg er enig med hr. Kirkegaard i, at man kan diskutere, hvilke afgifter der er grønne, og hvilke der ikke er, men når man kan diskutere registreringsafgiften, så er det jo, fordi den ikke er miljømæssigt udformet. Men det kunne den jo blive. Man kunne jo ændre registreringsafgiften, sådan at den var differentieret efter det enkelte køretøjs forurening; det havde SF faktisk et beslutningsforslag om for ca. halvandet år siden. Der var også flertal for det her i salen, men der sad en minister dengang, som ikke ville gøre noget ved det. Nu har vi fået en ny minister, så nu kan det da være, at vi kan komme lidt længere med det.